

ΕΤΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. 38.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1871.

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἐκαστ. φύλ. » 5

Η ΑΓΡΙΑ ΓΑΛΗ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται
μας, καὶ σχεδὸν ὅλοι ἡ-
μεῖς γνωρίζομεν τὴν γα-
λὴν (γάταν) εἰς τὴν ἐξη-
μερωμένην αὐτῆς κατὰ-
στασιν, ζῶον παιγνιδιά-
ρικον, ὅταν εἶναι νέον
καὶ πολλὸ ὠφέλιμον, ἀφ'
οὗ ἡλικιωθῇ· ἀλλ' εἰς
τὰ μέρη, ὅπου εἰσέτι
εὐρίσκεται εἰς ἀγρίαν
κατάστασιν, ὡς λ. χ. εἰς
τὰ δάση τῆς Γερμανίας
καὶ τῆς Βορείου Ἀμε-
ρικής, τὸ ζῶον τοῦτο
εἶναι πολλὸ ἐπικίνδυνον
καὶ καταστροφικόν· συ-
νενόησε δὲ τὴν τόλμην
μὲ τὴν πανουργίαν καὶ
οὐχὶ σπανίως ἐπιπίπτει

καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ἀν-
θρώπων.

Κατὰ τὸ μέγεθος ἡ
ἀγρία γαλὴ εἶναι τρι-
πλασία τῆς ἡμέρου, ἔ-
χει δὲ γούναν δασυτέ-
ραν καὶ οὐρὰν μᾶλλον
φυντωτήν. Ἐννοεῖται,
ὅτι ὑπερβαίνει αὐτὴν
καὶ κατὰ τὴν σωματι-
κὴν δύναμιν.

Ἡ προκειμένη εἰκο-
νογραφία παριστᾷ γα-
λὴν ῥιφθεῖσαν ἐπὶ τοῦ
τραχήλου μιᾶς δορυχά-
δος, τὴν ὅποιαν βεβαί-
ως ἀπετελεῖωσε χωρὶς
πολλῆς δυσκολίας. Ὁ
τρόπος, καθ' ὃν προσ-
σβάλλει τὸ θήραμά της
εἶναι ὁ ἐξῆς· κάθηται
ἐπὶ δένδρων φυομένων
παρὰ τὴν ὁδόν, ἥ πα-

ραμονεύει ὅπισθεν θάμνων πλησίον τῶν πηγῶν τῶν
ὀδάτων, ὅπου συνήθως διάφορα ζῶα συνειθίζουσι νὰ
πίνωσιν ὕδωρ, καὶ ἐκείθεν ῥίπτεται κατ' αὐτῶν, συ-
νήθως ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἢ λαμποῦ, πρὸς εὐκολωτέραν
θανάτωσιν αὐτῶν.

Οὐχὶ σπανίως, ὅταν μάλιστα πιέζεται ἐκ τῆς πεί-
νης, ἐξέρχεται τοῦ δάσους καὶ μετὰ πολλῆς προφυ-
λάξεως διευθύνεται εἰς τὰ παρακείμενα χωρία καὶ ἐν
γένει τὰ κατοικημένα μέρη, καὶ διαπράττει μεγάλας
ζημίας εἰς τὰ κατοικίδια πτηνὰ, πρόβατα καὶ χοιρί-
δια, καὶ ἐνίοτε προσβάλλει καὶ αὐτὰ τὰ παιδιά. Τοῦτο
συνέβη πρὸ μικροῦ εἰς τὴν Σαξωνίαν, καὶ δύο ἀδελ-
φοὶ θὰ ἐφονεύοντο ὑπὸ μιᾶς ἀγρίας γαλῆς, ἂν ὁ πα-
ράκολουθῶν τὰ παιδιά γενναῖος σκύλος δὲν τα ἔσωζεν

ἐκ τῶν ὀνύχων της· αἱ πληγαὶ ὅμως, τὰς ὁποίας ἔλα-
βεν ἦσαν τόσον βαρεῖαι, ὥστε ἐκινδύνευσε νὰ φοβήσῃ
καὶ μόλις μετὰ τινος μῆνης ἡδυνήθη νὰ ἀναλάβῃ ἀπ'
αὐτὰς!

Πολλάκις ἡμερὰι γαλαὶ κακομεταχειριζόμεναι ἀπὸ
τοὺς κυρίους των γίνονται ἄγρια, καὶ προξενοῦσι
πολλὰς ζημίας εἰς τοὺς γεωργούς.

Γνωρίζω παιδιά καὶ ἀκόμη ἡλικιωμένους, οἱ ὅποιοι
εὐρίσκουν πολλὴν εὐχαρίστησιν νὰ τυραννοῦν σκύλους
καὶ γάτας, τινὲς δένουν σκύλον καὶ γάταν ὁμοῦ καὶ
εὐφραίνονται ἔπειτα βλέποντες αὐτὰ κατατρεσχίζοντα
τὸ ἓν τὸ ἄλλο! ἄλλοι δένουν τενεκέδες ἢ ἄλλα πράγ-
ματα εἰς τὴν οὐρὰν σκύλου καὶ ἔπειτα γελοῦν, βλέ-
ποντες τὸ δυστυχὲς ζῶον τρέχον καὶ φωνάζον ἔν-
τρομον ἐκ τοῦ φόβου.

Ἐάν τοιαῦτα πράγματα ἐγίνοντο ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ Ἀγγλίαν, ἢ Ἀστυνομία θὰ ἐφυλάκιζε τοὺς πράττοντας αὐτὰ, διότι ὑπάρχουσι συστημέναι ἐταιρίαι καὶ νόμοι τιμωροῦντες τοὺς κακομεταχειριζομένους τὰ ζῷα των.

Ἐλπίζομεν, ὅτι κἀνεῖς ἀπὸ τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας δὲν θὰ κακομεταχειρίζεται κἀνὲν ζῷον. Ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκεν ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν κτίσιν νὰ τὴν μεταχειριζώμεθα πρὸς χρῆσίν μας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ τὴν τυραννῶμεν.

ΕΥΦΥΕΣ ΣΧΕΔΙΟΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

(Διὰ τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων.)

Ἵπῃρχέ ποτε εἰς τινὰ χώραν τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς κακίστη τις συνήθεια, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡδύνατο πᾶς τις νὰ θέσῃ ἐντὸς καλαθίου τοὺς γέροντας γονεῖς του, ὅταν οὗτοι ἔφθανον εἰς ἡλικίαν 65—70 ἐτῶν καὶ καθίσταντο ἄχρηστοι ἕνεκα τῶν γηρατειῶν, καὶ νὰ κατακρημνίσῃ αὐτοὺς ἀπὸ ὕψηλόν τινα βράχον, ἵνα γείνωσι σπάραγμα τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν.

Ἡ τοιαύτη δὲ ἀπάνθρωπος συνήθεια ἐξηκολούθει νὰ συμβαίνει ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἔπαυσε διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν κόπων ἱεραποστόλου τινός, ὅστις ἔτυχε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν χώραν ταύτην διὰ νὰ κηρύξῃ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς ἀγρίους αὐτῆς κατοίκους. Ὁ ἱεραπόστολος οὗτος κατ' ἀρχὰς μὲν μετεχειρίσθη πολλὰ μέσα πρὸς κατάπαυσιν τῆς κακῆς ταύτης συνήθειας, ἀλλ' ἐπειδὴ παρετήρησεν ὅτι αὕτη ἦτο βαθέως ἐρριζωμένη εἰς τὰ σπλάγχνα τῶν κατοίκων καὶ ὅτι διὰ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθη, οὐδὲν κατωρθοῦτο, κατέφυγεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ ἀκόλουθον εὐφυέστατον καὶ ὠραιότατον σχέδιον.

Μεταβὰς ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν βράχον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι συνείθιζον νὰ κρημνίζωσι τοὺς γονεῖς των, ἐκρύβη ὀπίσθεν πυκνοῦ τινος θάμνου καὶ ἐκείθεν παρετήρει μήπως ἤρχετο κἀνεὶς διὰ νὰ ρίψῃ τὸν πατέρα ἢ μητέρα του. Μόλις ὅμως παρῆλθεν ἡμίσητα περίπου ὥρα καὶ πάραυτα εἶδε νεανίσκον, φέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων γέροντα ἐντὸς καλαθίῃς καὶ διευθυνόμενον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βράχου. Ἄλλ' ἐν ᾧ ἡτοιμάζετο νὰ κατακρημνίσῃ τὸν δυστυχῆ τοῦτον γέροντα, ὁ ἱεραπόστολος προλαβὼν ἐφώνησε μὲ ὀξεῖαν φωνήν.

— Τί πράττεις ἐκεῖ, τέκνον μου;

Ὁ νεανίσκος στρέψας πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἰδὼν τὸν ἱεραπόστολον ἀπῆντησε δι' ἀφελεστάτου τρόπου.

— Καὶ δὲν βλέπεις τί κάμνω; Ξεφορτώνομαι τὸν γερο-πατέρα μου, ὅστις ἀνωφελῶς τρώγει τὸ ψωμί.

— Τοῦλάχιστον δὲν φυλάττεις τὸ καλῶν τοῦτο, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὸ μετέπειτα διὰ τὰ τέκνα σου;

— Καὶ τί θὰ τὸ κάμωσι τὰ τέκνα μου; ἠρώτησεν ὁ νεανίσκος.

— Θὰ ρίψωσι καὶ σὲ ἐπ' ἱστῆς ὅταν γηράσῃς.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ νεανίσκος ἀφῆκε τὸ καλῶν κατὰ γῆς καὶ ἐσυλλογίζετο ἐπὶ τινὰ χρόνον νὰ κατακρημνίσῃ τὸν δυστυχῆ γέροντα. Ἄλλ' ὁ εὐσεβὴς ἱεραπόστολος ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τούτου ἐπλησίασε τὸν νεανίσκον καὶ προσεπάθει παντὶ σθένει νὰ τὸν ἀποτρέψῃ τοῦ τρομεροῦ ἐγκλήματος, λέγων εἰς αὐτὸν ὅτι οἱ παῖδες δὲν πρέπει νὰ φέρωνται τόσοι ἀχαρίστως πρὸς τοὺς γονεῖς των, οἵτινες τοὺς ἐγέννησαν καὶ ὑπέφεραν τόσοις κόπους δι' αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας πρέπει νὰ τοὺς σέβωνται καὶ νὰ εἶναι κατὰ πάντα εὐπειθεῖς εἰς αὐτούς. Πρὸς τοῦτοις δὲ ἤρξατο νὰ ὁμιλῇ εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πρὸ πάντων περὶ τῶν πολυτίμων αὐτοῦ λόγων «ὅτι δὲν θέλεις νὰ σοῦ κάμωσι μὴ το κάμῃς εἰς ἄλλους.»

Ἀκούσας ὁ νεανίσκος τοὺς λόγους τούτους οὐ μόνον ἐπίστευσε μὲ ὅλην τὴν καρδίαν του εἰς τὸν Χριστὸν καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ρίψῃ τὸν πατέρα του, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὗ μετέβη εἰς τὴν χώραν ἀνῆγγειλε θαρραλέως ὅσα παρὰ τοῦ ἱεραποστόλου ἤκουσεν εἰς τοὺς λοιποὺς συντοπίτας του, οἵτινες ἄσμενοι ἐδέχθησαν αὐτὰ, ἐγένοντο Χριστιανοὶ καὶ κατήργησαν τὴν σκληρὰν συνήθειαν τοῦ νὰ ρίπτωσι τόσοι ἀσπλάγχχνως τοὺς γονεῖς των.

A. A. M.

ΤΟ ΜΗΤΡΙΚΟΝ ΦΙΛΗΜΑ.

— «Μῆτερ,» εἶπε πρῶϊαν τινὰ, μικρὸν τι παιδίον εἰς τὴν μητέρα του, — «φίλησε τὸ μέρος ὅπου ἐκτύπησα διὰ νὰ περάσῃ.»

Πόσον ἰσχυρὸν ἱατρικὸν εἶναι τὰ φιλήματα! Οὐδὲν ἀνακουφίζει τόσοις πολλοὺς πόνους καὶ ἐπιδέει τοσαύτας πληγὰς. Οὐδὲν ἀποξηραίνει τόσα δάκρυα καὶ καταπαύει τοσαύτας λύπας.

Εὐτυχῶς, μητέρες ἔχουσι ἐναποταμιευμένα πολλὰ τοιαῦτα καὶ ἔτοιμα διὰ πᾶσαν περίστασιν, ἄλλως τί θὰ ἐγίνοντο τὰ τεθλιμμένα, ἢ τί θὰ ἔκαμνον τὰ ἄρρωστα παιδιά;

Τὸ φιλημα, τὸ ὁποῖον δίδει ἡ μήτηρ εἰς τὸ τέκνον τῆς, ὅταν τοῦ λέγῃ «καλὴ νύκτα,» καθιστᾷ τὸν ὕπνον τοῦ μαλακώτερον καὶ εὐχαριστότερον· ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοῦ δίδει τὸ πρῶϊ μὲ τὸ «καλὴ ἡμέρα,» τὸ βοηθεῖ νὰ περάσῃ καλῶς τὴν ἡμέραν. Τὸ φιλημα τῆς συγχωρήσεως εἶναι γλυκὺ, τὸ τοῦ ἐπαίνου ἰσχυρόν. Ἐν φιλημα ἀντὶ ἐνὸς κτυπήματος, διαλύει τὴν